

מהדורה שמינית

7.8.2020

י"ז אב תש"פ

זמן קריאה 60 שניות

אמ; לק הוא ביטוי סלנג באינטרנט, ראשי תיבות של **"ארוך מדי; לא קראתי"**.

שימוש רב נעשה בו על מנת להציג את חוסר רצונם של הקוראים להתאמץ בקריאה ובקשתם ל**תקציר הדברים**.

סקופ הוא מונח בעיתונאות המציין ידיעה חדשותית מקורית, חשובה, **מפתיעה** או מרעישה שנחשפה באופן בלעדי על ידי גורם עיתונאי כלשהו.

מדובר בחדשות אשר סביר להניח שיעניינו מספר רב של אנשים ועשויות להיות כאלו המלמדות על **הבט חדש** לגבי אירוע חדשותי אשר ידוע זה מכבר

scope הוא **תחום**, אזור הנמצא בתוך גבול מוגדר מסוים מוחשי או תיאורטי כמו תחום ידע - ובמקרה שלנו, **חינוך**.

על כן, **סקופ**

מגזין קצר וחדשני בתחום החינוך

לטובת המצטרפים החדשים, ברוכים הבאים!

”את אותם הדברים אבל לאט...”

קמתי בבוקר. תיקתקתי ארוחה, תיקים, כלים, קפה זריז ואפילו עניתי למייל. אחרי שהורדתי את הילדה בגן, תוך כדי נסיעה דיברתי עם העבודה, שתיכף אגיע אליה. סגרתי עוד משימה בדרך - המולטיטסקינג בשיאו. היום מתחיל באנרגיה גבוהה. היום אספיק הכל. תהיה התקדמות.

המירוץ האינסופי הזה, להספיק הכל בזמן. להיות הכי טובים, הכי חכמים, יפים, עשירים, להצליח לעמוד בסטנדרטים - שרק הולכים ועולים. ותחושת התסכול העמוקה כשלא מצליחים. ותחושת הסיפוק הכל כך רגעית כשכן. ומה עם כל מה שבדרך? מה פיספנו? ואיך אנחנו מרגישים תוך כדי?

ויש את הרגע הזה, אצלי הוא במקלחת, שיש שקט בראש. פתאום כל הפתרונות היצירתיים מגיעים, כי יש להם מקום, פתאום אני מרגיש דברים, כי אין עוד הסחות. הרגשה צלולה. אם רק יכולתי להעתיק את התחושה הזו לעוד רגעים ביום. את ההבטחות שמובטחות שם. מה זה דורש בעצם? למה הרדיפה היא אחרי הסטנדרטים החיצוניים ולא אלו שפיזית ומנטלית גורמים לנו להרגיש טוב יותר? מה יש במירוץ הזה? ואם נאט רגע? ונשקול מחדש מה חשוב, מה המטרות שלנו ואיך אנחנו בוחרים לנצל את הזמן שלנו, את המשאבים שלנו, על פי התחושות שלנו, הפנימיות. ואם ההאטה הזו תפנה מקום לדרך חדשה? מאוזנת? נקיה יותר? קרובה יותר לצרכים הבסיסיים שלנו, אז אולי נהנה יותר מהחיים?

קריאה נעימה ושבת שלום, אלון.

”זן פירושו לחיות את חיי היום-יום מתוך מודעות.”

דייוויד סקוט

*בלחיצה על הסמל
תעברו חזרה לפה

**אז בקיצור,
מה מחכה לי פה?**

הנושא השבועי

מה זה בכלל?

כל כותרת היא קישור לעמוד המתאים

דוקא עכשיו?

אוקי, נתחיל מלצמצם

קודם נבין איך

ועם מה זה משאיר אותנו

ומה חשוב

ואיפה משחררים?

וכיוצאים, מגיעים למקומות נפלאים?

וכשנכנסים?

ואיפה זה פוגש את שאר החיים?

ואיך מארגנים עכשיו את כל מה שמבינים?

SLOW

האטה

'האטה'

עמית נויפלד, עורך אתר תנועת ההאטה ומחבר הספר 'היסטוריה של מהירות'

תנועת ההאטה (Slow Movement) מקדמת שינוי תרבותי שמבקש להביא להאטה בקצב החיים בעולם המערבי. ראשיתה ב-1986 כתנועת מזון איטי (Slow Food), ומאז התרחבה וכללה תחומי חיים נוספים.

התנועה מבקשת ליצור קשרים טובים יותר בין האדם למזון, לעבודה, למשפחה, לבריאות, לקהילה ולפנאי. מהותה בראייה הוליסטית של יחסי האדם-זולת-עולם ובהבנה כי במערכת היחסים המשולשת הזו, לא ניתן להזניח אף פרט במשוואה.

תנועת ההאטה לא מבקשת להשיב את הגלגל לאחור, היא רק מבקשת שנשים לב לאופן שבו אנחנו עושים בו שימוש ביומיום. תמיד יהיו דברים שהמהירות יפה להם: ילד לעולם לא ילמד לרכב על אופניים ביציבות אם הוא לא יאיץ, ואכן, ההאטה אין משמעותה פיזית; היא דרך חשיבה ישנה חדשה, דרך המבקשת למצוא את הקצב הנכון לכל דבר.

היסטוריה של מהירות, עמ' 127

131 מילים על

כשהמציאות משתנה בקצב מואץ, האם אפשר להאט? האם רצוי?

ד"ר איריס פינטו, אגף מו"פ

כאשר טווח הזמן מהמצאה להמצאה ומשינוי לשינוי מתקצר והולך, המגמה היא "יותר" ... יותר מהר, יותר הרבה, יותר חזק ובזמן הרבה יותר קצר. ואם בעבר מחסור התבטא באנשים, הון וקרקע הרי שבעידן הנוכחי המחסור הוא בזמן.

התפתחויות טכנולוגיות פינו לאנושות זמן שהוקדש לפעילויות הישרדותיות, החל מציד ולקט, המשך בייצור כלים, בנייה וטחינת קמח וכלה בכביסה, בישול, ניקיון וכד'. הזמן שהתפנה הושקע לרוב בתחום התעסוקה וה"מרוויחות" הגדולות היו הנשים אשר התפנו להשקיע בפיתוח עצמי וקריירה. בעולם התעסוקה אשר היה ועודו עולם גברי לחלוטין, מצאו גברים עצמם בתחרות גוברת והולכת שדרשה מהם להשקיע את הזמן המתפנה בסביבת העבודה על מנת לא רק לשרוד אלא גם להצליח.

המעגל הזה עדיין קיים...
ככל שמתפנה זמן לאדם הוא מושקע לרוב בתעסוקה...
ומעלה שאלות לא קלות: האם ניתן לשבור את המעגל הזה? והאם רוצים לעשות זאת?

מינימליזם

צמצום מקצועות, מבחנים,
שיעורים, משימות; צמצום
צבעים על קירות הכיתה;
צמצום חומרי היצירה
המוגשים; צמצום זמן
הדיבור של המבוגר ומספר
התשובות שהוא נותן, על
חשבון זמן השתיקה
והחשיבה של הלומדים.

מנימליזם חינוכי

ד"ר ענת שפירא לביא, יועצת להתחדשות פדגוגית, סופרת ומרצה

זמן קריאה 65 שניות

המינימליזם הוא רק שביל אחד במפת שבילי ההאטה. הבחירה באורח חיים מינימליסטי מובילה לשינוי התנהגותי, שהסממן הראשון שלו הוא לרוב **Decluttering** – צמצום מספר החפצים וארגון האי-סדר בבית, כדי לפנות מקום וזמן לדברים שחשובים לנו באמת.

הצעד הבא הוא **לקנות פחות**: כי מה נרוויח אם מיד נצא שוב לקניות ונמלא את המקום שהתפנה?

לכן מינימליסטים נוטים **להפחית את הצריכה** וחושבים על כל פריט פעמיים, שלוש ואפילו יותר, לפני שהם מחליטים לרכוש אותו. ואם כבר קונים – עדיף משהו איכותי אחד שיחזיק לאורך זמן, על פני מספר פריטים זולים "במבצע".

מה יקרה אם ניקח את הרעיון הזה וננסה ליישם אותו **בחינוך**?

מה מכל מה שנעשה בבתי הספר, היה שורד את מבחן ה-**Decluttering**?

מה היינו **תורמים** לאחרים כי הם זקוקים לו יותר מאיתנו?
ומה היינו **זורקים** – כי כבר שנים שאין בו צורך אמיתי?
ומה קנינו **במבצע**, אבל בעצם מראש לא נדרש לנו כל כך הרבה ממנו?

מינימליסטית בקטנה, עוד

על מינימליזם וחינוך

מרוב עצים...

שירלי רימון ברכה, מנהלת מנהל החינוך בתל אביב-יפו

זמן קריאה 2 דקות

לו היינו מסתכלות במבט תמים, חיצוני ומשווה על בית ספר וחברת היי טק. והיינו מנסות להעריך באילו מבין שניהם מטפחים ידע והבנה, סקרנות וחשיבה, ובאילו מבין השניים הפרט הוא במרכז, וחיזוק יכולות רגשיות וחברתיות היא המהות? האם היינו יכולים בוודאות לקבוע באופן חד וברור על-פי השגרות הנראות, כי בבית הספר המהות היא המטרה, ואילו בחברת היי טק זו שורת הרווח?

בצער עמוק ניאלץ להודות שלא.

ואם לרגע היינו עוצרות. מתבוננות. מאטות את הקצב, את המירוץ. והיינו קובעות מדדים מורכבים של יצירתיות, של יוזמה, של תרומה, של הבנה, ושל 'בנאדמיות'... אזי המערכת היתה משתנה ומאמצת את ההנחה, כי לפעמים פחות- זה יותר:

צמצום מספר תחומי דעת הנלמדים בשבוע, יאפשר העמקה של הידע והבנה. צמצום מספר המורים שילד פוגש בשבוע, יאפשר הכרות מעמיקה יותר בין המורות והתלמידים. האטת המרוץ אחר ציונים, יאפשר משוב מצמיח ומקדם למידה. צמצום הבקורות, הבירוקרטיה והפיקוח יטמיעו תרבות ארגונית של אמון יצירתיות ויוזמה.

החלטנו לראות את היער,

כל עץ ועלה בו.

וכך, בבית הספר הצומח "ארנון" צומצמו תחומי הדעת. שיעור חשבון משולב בשיעור התעמלות, שיעור אומנות הוא הזדמנות ללימוד שפה, ושיעור יוגה הוא חלק מתוכנית כישורי חיים. בחטיבת הביניים בעירוני ט' צומצם המרוץ אחר הציונים ובית הספר עבר למשוב והערכה מצמיחים, מה שמאפשר הכרות אחרת של המורות עם התלמידים ואימוץ הוראה מותאמת – אלו דוגמאות מבין עשרות בתי ספר שעצרו והתבוננו מחדש.

במערכת החינוך של תל אביב-יפו מנהלות ומנהלי בתי הספר זוכים לעצור, לשאול שאלות מהותיות של "למה" כמעט על כל מבנה ושגרה בית ספריים.

מה מאפשרת ההאטה והניסיון לצמצום? פריצת גבולות, שבירת קירות ושינוי עמוק של הסדירויות הבית ספריות. בתיכון עירוני י"ד נבנה במהלך הקיץ מהלך של חונכות עומק: לכל ילד מבוגר משמעותי. סדירות כזו מתאפשרת רק כאשר מותרים על משהו אחר.

יש מספיק על מה לוותר במערכת, כל מה שצריך הוא להתבונן אחרת, בפרדיגמה חדשה.

העיר ללא הפסקה גם בחינוך, מובילה קריאה לא להפסיק לשאול, להטיל ספק, לערער, להאט ולצמצם.

מוזמנים לבקר, בעיר או במרחבים הוירטואלים:

"חינוך בתל אביב-יפו"

"פורצי דרך"

ובעמודים הרשמיים של בתי הספר השונים בעיר.

חינוך והאטה

ד"ר אורית פרנפס, למידה מתנועת החיים

זמן קריאה 55 שניות

מהי המשמעות של חינוך איטי? האם אפשר לדבר על למידה איטית? ואם כן, מהן האיכויות שמאפיינות אותה? האם כדאי בכלל להאט תהליכים חינוכיים? האם זה חשוב? ומה זה בכלל אומר לקיים מעשה חינוכי איטי?

למידה נחוות במקרים רבים כבולמוס של חומר לימוד: יש המון מה ללמוד, הכול נחוץ, חשוב, דחוס ומהיר. הילדים מפתחים טכניקות להתמודדות עם כמויות של חומר לימוד: הם משננים, מתרגלים ויוצרים, אבל בדרך כלל זה מגיע על חשבון העמקה, הבנה, קישורים, חשיבה עצמאית, חשיבה ביקורתית... ועל הנאה ומשמעות עדיין לא דיברנו.

חינוך בעל היבטים איטיים כולל הקשבה פעילה, תנועה מהמקצבים הפנימיים של הילד/ה, חיבור לטבע וקשר לתחומי עניין שונים של ילדים. חינוך איטי טומן בחובו פוטנציאל עמוק לשינוי שרבים משוועים לו, לקראת העמקה ומשמעות.

מוזמנים להעמיק, "ללמוד לאט"

תנו את זה לעצמכם

ללמוד לאט

ורד מוסנזון, כותבת במסגרת "זהות

ושפה" בית לגידול רעיונות

ללמוד לאט

לתת לדברים להיספג בעור

רק משם לטפס לחלונות

ללמוד שקט

קודם לסגת בפני המחסום

אחר כך לנסות לעקוף

ללמוד לבד

לבקש מהמורים להשאיר,

במחילה,

את התשורות על המפתן.

מפגש

בני אדם נפגשים
ומעצם המפגש
האנושי החד-פעמי
נוצרת גם למידה
מגוונת, מותאמת
אישית באמת.
הקשבה אקטיבית,
זמן שתיקה
משותף, שיחות
פתוחות - כולן
פעולות מאיטות.

להעמיק במקום להספיק

ד"ר מולי אפרת, הגן הדיאלוגי

זמן קריאה 60 שניות

מודל הגן הדיאלוגי מזמין להעמיק במקום להספיק, להיות בקשב לטובת קשר ולשחרר כדי לאפשר.

הגננת מפנה את זמנה לאיתור הרעיונות והשאלות של הילדים. וילדים יש מקום וזמן לחלום, ליזום ואף לפתח תאוריות משלהם. הפילוסופיה בגן שואלת, דינאמית, בוחנת, פתוחה, חוקרת ויצירתית.

וכך התאוריות מתפתחות סביב שאלות שעולות מהילדים כמו: איך הגוף גדל בכל המקומות באותו זמן? האם למדינה יש פנים? מה זו עצבות? סביב השאלה, המבוגר עם הילד. יכולים לבחור להזמין את הילדים לשיח או לציור של התאוריות.

העובדה שלא מנסים לחתור לתשובה האחת והנכונה מאפשרת להרהר ולבנות תאוריה – וזה העיקר. כשילד מפתח תאוריה משלו הוא מפתח פוטנציאל לחשיבה עצמאית. הוא מבין שיש משמעות לתאוריה שלו גם בעיני הסובבים אותו. כמו זרע הזקוק לתנאים ולזמן כדי להתפתח, כך השיח הפילוסופי מאפשר לילדים ולילדות לחשוב באופן ילדי, ולהיות האדם החושב והמתבונן שיצמחו להיות.

מוזמנים להעמיק פה

(וגם פה:)

מודל הגן הדיאלוגי פותח במסלול החממו"פ ובשיתוף עם האגף הקדם יסודי.

הקצר והארוך

הרגל הוא לנו המחנכים לנסות לדחוס כמה שיותר אל תוך כמה שפחות. אם אפשר בשיעור אחד להעביר חמישה רעיונות במקום רק שניים, אז למה לא לנסות שבעה?

אך דומה שעניינו של החינוך הוא בדיוק הפוך: ככל שאנו ממעטים לדחוס ומעמיקים להתעכב, כך נעשה העולם מעניין יותר ומעשה החינוך פורה יותר.

על כך אמר רוסו: "תפקידו העיקרי של החינוך הוא לבזבז זמן".

ובמקום אחר כתבתי: התפקיד העיקרי של החינוך הוא ליצור חללים של זמן, לא למלא אותם.

מתוך חינוך בביצת הפתעה

מאת דני לסרי, מחנך, סופר, ממובילי החינוך הדיאלוגי בארץ

זמן לא "צבוע"

**בתי ספר מכנים את הזמן הזה
בשמות שונים: פנאי, חלון
לחלום, זמן כנפיים... ככל
שזמן זה יתאפשר יותר גם
לצוות החינוכי, יש להניח כי
ההאטה תהיה עמוקה יותר.**

ערבסקה מחוללת האטה

נאילה חביב אללה, מנהלת גן חובה במנשיית זבדה, מדריכה מחוזית לחינוך סביבתי בקדם יסודי, מרצה בנושאי סביבה וקיימות לקדם יסודי, יזמת חינוכית.

זמן קריאה 45 שניות

היוזמה החלה בביקור פשוט של ילדי הגן במסגד הכפר. הם הבחינו בעיטורים יפים, והתחילו לחפש אותם בבית, בגן וברחוב. הסקרנות שלהם הובילה תהליך שנתי שלם, מבלי שהדבר תוכנן או נכתב בתוכנית כלשהי ומבלי שצוות הגן דחף את הרעיון.

במסגרת היוזמה, שולבו בגן כלים וחומרים טבעיים העוזרים לילדים בביצוע היוזמה, התארח אמן שעובד באומנות הערבסקה, ונקנתה יחידת ערבסקה שתהיה מקור להשראה.

הילדים הביאו מהבית דברים מעוטרים, וההורים שלחו תמונות. הילדים הרחיבו את הידע דרך מחשב וספרים וגילו סוגים שונים של ערבסקה. הם המציאו טכניקות והוציאו דגמים ליחידות ערבסקה.

צוות הגן האט את ההתערבות וההובלה שלו, וההאטה הזו אפשרה לילדים ללמוד, לצמוח ולהשפיע.

טבע וחוץ כמרחב מאט

**שהייה במרחבים פתוחים, ליקוט עלים
ותרמילים, מבט לשמים ומגע עם
האדמה: כל אלו יוצרים תנועה של
האטה פנימית. למידה בחוץ, יציאה
לטבע, כיתות חוץ קבועות, גינות
ומרחבים ירוקים, הם רק חלק
מהאפשרויות לשילוב טבע כגורם מאט.**

לחיות במקום, להתבונן,

צמרת הראל כנות, מעצבת
חוקרת M.Sc הפקולטה
לארכיטקטורה טכניון חיפה.

ללמוד להאט

יחסי ילדים ומרחב הם המקום שבו אנחנו מאיטים, מתבוננים ולומדים עם ילדים על יחסם אל העולם. כמתכננים ומחנכים אנחנו מניחים בצד את המילים פונקציה, שימוש, תפקוד, ויעילות, ובוחרים לתת צורה ונראות לתהליכי למידה ובניית משמעות במרחב. הילדים בפליאתם, בתנועתם במרחב בונים בסיס ערכי ופיזי הן לעיצוב והן לחינוך - עיצוב וחינוך על פי יחסים.

הילדים מובילים סיורים בעירם ומעדכנים את הידע שלנו אודות מרחבי חייהם, לא כל דבר קורה בכל מקום. הילדים ברגישותם ותבונתם מגלים מה המרחב מאפשר? איך תוכן פוגש צורה וחומר במרחב? ואיך מחברים תהליכי למידה למרחבי למידה? אם מסתכלים מה מעניין ילדים ניתן לבנות איתם למידה, כאשר הידע הולך ונפרש על פני העיר. זהו שינוי תפיסתי, לא עוד התאמת מרחבים לילדים, גמישות תכנונית, והתאמת מרחב לתוכנית חינוכית, אלא יחסי גומלין מתפתחים דינאמיים בין סביבה לאדם, המייצרים סביבות חיוניות ואזרחים ילדים בעירם.

תרשו לעצמכם להינות, כנסו לראות - אין מתאים מזה עכשיו.

העיר והחינוך - אחד הם

העיצוב והחינוך - אחד הם

הטנגו של גישת ההאטה וגישת רג'יו אמיליה

ד"ר נעמה צורן, נציגת גישת רג'יו אמיליה בישראל
זמן קריאה 50 שניות

גישת רג'יו אמיליה נמצאת למן תחילת שנות השמונים בפסגת העולם החינוכי. לוריס מלגוצי (1920-1994) הביא לעולם החינוכי תפיסת עולם הומנית שבה הילדים נולדים יכולים, שותפים פעילים ושווים לכל תהליכי הלמידה, ובעלי זכויות מלידה.

הגישה נשענת על הרעיון של פדגוגיה של יחסים בה איכות תהליכי הלמידה היא תוצאה של יצירת מרחב המאפשר לכל ילד וילדה "לטפס על ההר שלהם", כדברי מלגוצי.

בתוך תהליכי החקר האישיים הללו, מתקיימים שני היבטים שחוברים לגישת ההאטה: האחד הוא ראיית ההקשבה כמקום של זמן מעל לזמן הכרונולוגי, מלא בשתיקות ואתנחתות; זמן פנימי שמעורר הקשבה לאחר, ומזמין שיתוף. ההיבט השני הוא תיעוד היוצר נראות לתהליכי הלמידה, ומאפשר לחקור אותם לעומק ללא קיצורי דרך.

לפייסבוק של נעמה

דרך המראות

האטה ואינטנסיביות

ד"ר אורית פרנפס, למידה מתנועת החיים
זמשן קריאה 60 שניות

אז מהי בעצם **האטה בחינוך**? האם זה אומר שהקצב באופן כללי הופך להיות איטי? האם זה אומר שיש הרבה **רווחי זמן והפסקות**? או אולי זה אומר שנחים ומשתדלים **לא לעשות הרבה**?

באופן פרדוקסלי, סביבות למידה מאטות הן הרבה פעמים **אינטנסיביות** מאוד: ילדים עסוקים, מעורבים, ונתונים בתוך חוויה כולית (הוליסטית). הכיצד?

סביבת למידה מאטה: סביבה המאפשרת לילדים מרחב נינוח ורגוע, **חף מעומס**, מריבוי הנחיות ומהכרח חיצוני לבצע אותן.

למידה בסביבה מאטה: כשילדים נמצאים בסביבה כזו ומתחברים לעניין שהיא מציעה, הם עצמם ממלאים אותה ברעיונות שלהם, במוטיבציה, **בעשייה ובביטוי עצמי**. כשהמרחב מתמלא במה שהילדים מביאים, בעשייה ובלמידה שלהם, **בהובלה העצמית שלהם**, הוא נחוה כאינטנסיבי.

מראש, מרחב הלמידה שכרגע נחוה כאינטנסיבי, נולד כמרחב איטי, שיש בו הרבה אוויר, **הרבה אפשרויות תנועה**.

מודעות, נשימה ומבט פנימה

**מיינדפולנס, דמיון מודרך,
יוגה ומדיטציות למיניהן:
גנים ובתי ספר כבר
משלבים האטה מסוג זה,
דרך רצועות תוכן קבועות
לצוות החינוכי ולילדים,
וכפעילויות חד-פעמיות.**

וגם בבית, איך מאטים עם ילדים בימינו???

סטייסי לנגפורד היא אמא המתגוררת בחווה בעמק פרייזר
בקנדה, כתבה את "עשרת הדיברות" להאטה עם ילדים

**האטו את לוח הזמנים
כדי להשיג "רגעי קסם" יש צורך בהרבה זמן
אישי, משותף ופנוי**

**אכלו ארוחה משותפת
כל ארוחה משפחתית יוצרת אצל ילדיכם
תחושת שייכות. כבו את הטלוויזיה ודברו
עם הילדים...**

**צמצמו את כמות הצעצועים
קיימים יותר מדי דברים מדהימים סביב.
קשה לאנשים קטנים לסדר אותם והדבר יוצר
כאוס ולחץ לכל.**

**תנו לילדיכם את מתנת השעמום
לשעמום יש יתרונות מוכחים קלינית. הוא
מגביר יצירתיות, פרודוקטיביות, מעשי חסד
ואפילו את האושר**

**משחק חופשי כערך
צאו מהדרך והשאירו אותם פשוט להיות.**

צרו איים של איטיות

ילדים אוהבים שגרה. לא כל כך משנה מה זה, רק שזה יקרה בקביעות.

מנוחה כערך

יש לאפשר לילדים לפתח את הרפלקסים והביטחון העצמי כדי להאט כשהם זקוקים לכך.

מטלות בית כערך

פעילות לצד ההורים מעניקה לילדים ביטחון ומאפשרת להם לדעת שהם חשובים במשפחה.

הקשיבו לילדים

פשוט הקשיבו... הניחו לטלפון, התעניינו, שוחחו... לילדים, הדברים הקטנים הם הדברים הגדולים.

שמשו דוגמא

אם אנחנו רוצים להאט עם ילדים, אנחנו צריכים להאט בעצמנו.

Slowbalisation is the new Globalization

ד"ר איריס פינטו, אגף מו"פ

זמן קריאה 60 שניות

מגמת הגלובליזציה דומיננטית מסוף המאה העשרים וקצב התפתחותה והתרחבותה השפיע על הצמיחה הכלכלית העולמית. עד לאחרונה, מועטים העריכו שהמגמה תשתנה אך מאבקי הסחר, עליית עלות שינוע סחורות ומעבר לאספקת שירותים במקום מכירת תוצרים (ליסינג) תרמו לשינוי שהתעצם עם התפרצות אפידמית הקורונה אשר סגרה גבולות כמעט הרמטית.

הוא הגלובליזציה החדשה, הוא המסר העדכני ותהיינה לכך השלכות מרחיקות לכת, על הכלכלה המקומית והעולמית. רבים חוששים כי הצמיחה תאט, יישלל הסיכוי ממדינות עניות להדביק את היתר וסכסוכים עולמיים יתחדדו ללא השפעות מרכבות של הסחר.

אבל יתכן שאיזון איטי הוא בדיוק מה שכדור הארץ זקוק לו, כדי לצמצם את טביעת הרגל הפחמנית, לכווץ את אי השוויון הכלכלי ולכוון מחדש את הכלכלה הלאומית לקראת צמיחה מקומית? האם לכך התכוונו אבותינו כאשר טבעו את הביטוי *festina lente* – יותר חיפזון, פחות מהירות.

מה זה עוד אומר?
להרחבה

110 מילים על

ואחרי כל האמור לעיל – לא קבוצת ריצה,

פורום האטה. בחינוך.

מיקה דפני, הקרן לעידוד יוזמות חינוכיות

זמן קריאה 55 שניות

זירת האטה בחינוך מכוונת לקדם תפיסות ופרקטיקות של האטה בשדה החינוך בישראל ולהוביל שינוי חינוכי-תרבותי, שיאפשר לנשות ואנשי חינוך ולמערכת החינוכית לשלב עקרונות של חינוך איטי באופן מקדם ומיטיב.

זירת ההאטה בחינוך מתפתחת דרך מפגשי שיח, כתיבה בפלטפורמות שונות, המשגה ובניית מאגר ספרות, והיא תמשיך להתהוות על-פי הצרכים וההתפתחות בשדה.

פורום האטה בחינוך, מהווה מרחב לשיח יוצר מציאות למעוניינים בכך, על בסיס ההנחה כי חינוך איטי רלוונטי לכל סוג ושלב בחינוך. מפגשי הפורום מתקיימים באופן מקוון אחת לכשלושה שבועות.

בלב כל מפגש עומד ציר מארגן המאפשר למידה, השראה ושיח, באופן שמשלב היבטים רעיוניים ופרקטיים גם יחד. הפורום ארח אנשי רוח ומעשה, ביניהם עמית נויפלד, דני לסרי, אריק מנדלבאום וד"ר נעמה צורן.

מעניין אתכם? פה תמצאו עוד.

וגם, תראו אילו מחשבות כבר עלו פה

פינת ההשראה

אם אתם לא מכירים,
כדאי שתכירו.

19:15 דק'. בן בן.

תצפו לאט לאט. ואם לא תסיימו היום,
יש גם את מחר.

האטה, זוכרים?

**האטה לא
קשורה
למהירות,
אלא
לאיכות.**

דני לסרי

מחברים רעיון לצלילים

רגע לקראת סיום

האזינו איתנו לשיר
לקראת שבת.

”לקחת פסק זמן”

לחן

שם טוב לוי

מילים

אריק איינשטיין

ביצוע

קרן פלס

לחצו ותהנו...

ואולי, רק אולי, בסופו של דבר מדובר בהחלטה רציונלית פשוטה. אנשים כמונו, רגילים, שהחליטו יום אחד לקחת נשימה עמוקה ולהסתכל סביבם.

עמוק בפנים, הרי גם אנחנו יודעים מה הם רואים: עולם שמאיץ את עצמו לדעת עד כדי ירידה מהפסים.

רוב הזמן אנחנו מתעלמים, נסחפים הלאה עם הזרם. זה קל, כי ככה כולם עושים. אבל לפעמים אנשים מקבלים החלטה, ולנוכח הנסיבות יש רק מסקנה אחת ראויה.

זה קצת כמו לנהוג בכביש מהיר ולראות איך שני רכבים כמעט מתנגשים. באופן אינסטינקטיבי, אנחנו מאטים.

* תוספת חדשה

אתה לא יכול לזרז משהו
שאתה רוצה שיימשך לנצח

סק;ופינג LIVE

לחצו פה למפגש ה LIVE

ופה לקבוצת הפייסבוק הנפלאה שלנו

את התחושה הזו, הנעימה,

כדאי להעביר גם לחברה.

שתפו בהנאה (:

מכירים מורים.ות ואנשי חינוך

שעדיין לא הצטרפו לקבלת הסק; ופ?

העבירו להם את הלינק.

* קיבלתם את המגזין ורוצים
להצטרף גם? לחצו כאן.

**הגענו אל סוף המהדורה
נתראה בשבוע הבא!**

**אבל היי,
אנחנו במרחק נגיעה**

**בקבוצת הפייסבוק שלנו תוכלו להגיד מש'באלכם.
רוצים לכתוב לנו באופן פרטי? יש לנו דוא"ל
ואפשר כמובן גם לוואטספ (ממש זה שקיבלתם ממנו את סק;ופ)**

ובשבוע הבא...
מלקטות

ראיתם את זה??

לסק;ופ יש בית.

ויש גם "שכנים",
שהם הגליונות הקודמים

פ-תוח!

*שמרו במועדפים

וכמו לכל בית, יש לו כתובת.

<https://www.mop.education/>

*עדיף מהמחשב, לאט... עם זמן להישאב